

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาการพญาไท ผู้วิจัยได้นำเสนอแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

- 1.แนวคิดที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ
- 2.ปัจจัยที่เกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ
- 3.ทฤษฎีแรงจูงใจ
- 4.การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาการพญาไท
- 5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดที่เกี่ยวกับการตัดสินใจ

ความหมายของการตัดสินใจ(Decision Making)

การตัดสินใจ (Decision Making) นับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งต่อชีวิตและการทำงานของบุคคล และถือเป็นบทบาทที่สำคัญของผู้นำหรือผู้บริหารในการจัดการหรือบริหารงาน ซึ่งนำไปให้หน่วยงานหรือองค์กรเกิดการอยู่รอดหรือไม่การตัดสินใจที่ดีนั้นจะก่อให้เกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด ดังนั้นผู้ที่ตัดสินใจจึงควรหาข้อมูลหรือมีข้อมูลที่ดีและมีกระบวนการที่ดีในการตัดสินใจ ตลอดจนตระหนักถึงสาเหตุที่ทำให้เกิดการตัดสินใจผิดพลาดอีกด้วย ซึ่งการตัดสินใจก็จะเกิดผลดีมากที่สุด และการเกิดความผิดพลาดน้อยที่สุด ซึ่งนักวิชาการด้านการบริหารได้ให้ความหมายของการตัดสินใจไว้แตกต่างกันดังนี้

พิบูล ทีปะปาล (2550, หน้า 110) ได้ให้ความหมายว่า การตัดสินใจหมายถึง การเลือกทำอย่างใดอย่างหนึ่งจากทางเลือก 2 ทางเลือกหรือมากกว่า

สุพานี สถาฎ์วานิช(2549,หน้า 166) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง กระบวนการของการเลือกจากหลายๆ ทางเลือกที่มีอยู่ ณ เวลานี้ เพื่อให้ได้ผลลัพธ์อย่างที่ต้องการหรือเพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่ง การตัดสินใจจึงเกี่ยวข้องกับมิติของเวลา เพราะการตัดสินใจ ณ ขณะนี้เวลานี้ซึ่งมักจะส่งผลถึงอนาคต และการตัดสินใจจะเกี่ยวข้องกับมิติของทางเลือกเสมอ เพราะถ้าเราไม่มีทางเลือก เราก็ไม่จำเป็นต้องเลือก เราก็ไม่ต้องตัดสินใจ ดังนั้นเมื่อต้องตัดสินใจจะต้องมีทางเลือกเสมอ

ศิริพร พงศ์ศิริโรจน์ (2543,หน้า 187) กล่าวว่า การตัดสินใจหรือการวินิจฉัยสั่งการ หมายถึง การเลือกปฏิบัติหรือการงดเว้นปฏิบัติ หรือการเลือกทางดำเนินการที่เห็นว่าดีที่สุดทางใดทางหนึ่งจากทางเลือกหลายๆทาง เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

Fremont. A, Shull และคณะ (1970:31) กล่าวว่า การตัดสินใจ หมายถึง การใช้ความคิดสติปัญญาเป็นกระบวนการในการตัดสินใจบนพื้นฐานของข้อเท็จจริง ที่มีคุณค่าและยังเลือกสรรจากตัวเลือกอื่นๆ ตามความมุ่งหมายที่ต้องการของตนเอง

Harrison,F.E. (1981,p.3) กล่าวว่า การตัดสินใจ เป็นกระบวนการประเมินผลที่เกี่ยวข้องกับทางเลือกที่จะนำสู่การบรรลุเป้าหมาย การคาดเดาผลที่จะเกิดจากการเลือกปฏิบัติต่างๆ บังคับให้ผู้ตัดสินใจเลือกทางปฏิบัติที่จะส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายได้มากที่สุด

Szilagyi, Andrew D. (1984,p.211) กล่าวว่า การตัดสินใจ คือกระบวนการในการแสดงให้เห็นถึงปัญหาและโอกาสในการแก้ปัญหาเหล่านั้น โอกาสในการแก้ปัญหาจำเป็นต้องอาศัยทางเลือกต่างๆ ในการตัดสินใจ

สรุปการตัดสินใจ หมายถึงการพิจารณาตกลงใจซึ่งขาดเลือกทางเลือก ที่มีอยู่มากกว่าหนึ่งทางเลือก เพื่อยุติข้อปัญหาต่างๆ และการให้ได้มาซึ่งการกระทำไปในทางหนึ่งทางใดที่ได้มีการพิจารณาเลือกหรือตรวจสอบอย่างรอบครอบแล้ว เช่นการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ การตัดสินใจเลือกประกอบอาชีพ การตัดสินใจเลือกที่อยู่อาศัย การตัดสินใจแก้ไขปัญหาสาธารณะ เป็นต้น

2. ปัจจัยเกี่ยวกับการตัดสินใจศึกษาต่อ

แรงจูงใจที่ส่งผล หรือมีอิทธิพล โดยตรงต่อการศึกษา คือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ (Achievement Motivation) ซึ่งเป็นแรงจูงใจที่มีอยู่ในมนุษย์ทุกคน เป็นความต้องการทางจิตใจของมนุษย์ที่จะเอาชนะอุปสรรค ฝ่าฟันกระทำการที่ยาก ๆ ให้ประสบผลสำเร็จ เป็น ความปรารถนาที่จะกระทำการใด ๆ ให้สำเร็จโดยเร็วที่สุด และได้ผลดีที่สุดเท่าที่จะทำได้ ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ที่สูง จะบรรลุผลสำเร็จในการศึกษา และมีความมานะพยายามที่จะศึกษาในระดับที่สูงขึ้นไป

ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการศึกษาของบุคคลนั้น มีผู้กล่าวไว้หลายทัศนะด้วยกันดังนี้

จิราภรณ์ ไหวดี (2541, หน้า 29-30) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับบัณฑิตศึกษา เป็นการศึกษาในระดับสูงที่มุ่งศึกษาในแต่ละสาขาวิชาอย่างลึกซึ้ง จึงมีนิสิตเป็นจำนวนมากมาศึกษาต่อเพราะต้องการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์ให้มากยิ่งขึ้น เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพและทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคม ความก้าวหน้าทางวิชาการตลอดจน ความเจริญทางวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็วจึงต้องพัฒนา ตนเองเพื่อให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว มิฉะนั้นแล้วก็จะกลายเป็นผู้ล้าหลัง นอกจากนี้ผู้ที่จบการศึกษาในระดับมหาบัณฑิตยังเป็นที่ยอมรับของสังคมส่งผลต่อ ความก้าวหน้าในการรับราชการ และด้านเศรษฐกิจจึงมีผู้ให้ความสำคัญต่อ การศึกษาในระดับนี้ เป็นจำนวนมาก และมีความใฝ่ฝันที่จะศึกษาต่อ

เปรมจิตร์ ศิริสานต์ (2542, หน้า 27-28) กล่าวว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่อ นอกจากความต้องการที่จะเรียนเพื่อสนองตอบต่อเหตุจูงใจที่คาดหวังจะประสบ ความสำเร็จตามเป้าหมายทั้งด้านความรู้ ด้านสังคม ด้านอาชีพ ด้านรายได้ ด้านความสัมพันธ์กับผู้อื่น และเหตุผลส่วนตัวอื่น ๆ แล้ว ยังขึ้นอยู่กับสภาพของผู้เรียนเอง มีความพอใจและมีความสุขในการเรียนการที่ได้นำความรู้ไปช่วยเหลือผู้อื่น การใช้ เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ เป็นการจัดการศึกษาตรงกับความต้องการของผู้เรียน สะดวก ในการเดินทางมาเรียนและมีความเชื่อถือนในชื่อเสียงของสถาบันที่จะเข้าศึกษา

สุภัททา ปันทะแพทย์ (2542, หน้า 144) ได้กล่าวถึงแรงจูงใจในการศึกษาว่า ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้

1. แรงจูงใจเกิดจากความต้องการความสุขส่วนตัว มนุษย์มีความต้องการหาความสุขให้กับตนเอง หลีกหนีความไม่พึงพอใจ ดังนั้นแรงจูงใจจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้ มนุษย์แสดงพฤติกรรมเพื่อแสวงหาความสุข ไม่ว่าจะเป็นในด้านความสุขหรือความเจ็บปวด ซึ่งขึ้นอยู่กับความพอใจแห่งตน
2. แรงจูงใจเกิดจากการตอบสนองสัญชาตญาณ โดยไม่ต้องมีการเรียนรู้ เช่น การตอบสนองต่ออาหารตอบสนองต่อสิ่งเร้าทางเพศและความเจ็บปวดต่างๆ
3. แรงจูงใจเกิดขึ้นตามเหตุและผล คนเรามีอิสระที่จะกระทำหรือตัดสินใจต่างๆ โดยมีเหตุผลและรู้ว่าตนต้องการอะไร ทำให้การตัดสินใจเลือกเป็นแรงจูงใจตามหลักเหตุและผล
4. แรงจูงใจเกิดจากแรงขับ การกระทำที่มนุษย์เลือกกระทำขึ้นอยู่กับความมากน้อยของแรงขับที่จะตัดสินใจให้เกิดแรงกระทำนั้นๆ
5. แรงจูงใจเกิดจากการกระตุ้นของอารมณ์ในบางครั้งบุคคลก็จะแสดงพฤติกรรมตามพลังของอารมณ์

จากแนวคิดและข้อค้นพบที่ได้กล่าวมา สรุปได้ว่า แนวคิดเกี่ยวกับแรงจูงใจในการศึกษา ต่อเนื่อง ขึ้นอยู่กับปัจจัยต่างๆ ดังนี้ ความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาที่แตกต่างกัน คุณภาพของการจัดการศึกษาที่แตกต่างกัน สภาพฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมที่แตกต่างกัน ค่านิยมในยุคปัจจุบันและความต้องการพัฒนาตนเองให้มีศักยภาพ

3. ทฤษฎีเกี่ยวกับแรงจูงใจ

ความหมายของแรงจูงใจ

แรงจูงใจเป็นคำที่ใช้กันมากแต่บางครั้งก็ใช้กันไม่ค่อยถูกต้อง ความจริงแล้วแรงจูงใจใช้เพื่ออธิบายว่าทำไมอินทรีย์จึงการกระทำอย่างนั้นและทำให้เกิดอะไรขึ้นมาบ้าง

คำว่า “แรงจูงใจ” มาจากคำกริยาในภาษาละตินว่า “Movere”(Kidd, 1973,p.101) ซึ่งมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “to move” อันมีความหมายว่า “เป็นสิ่งที่โน้มน้าวหรือชักนำบุคคลเกิดการกระทำหรือปฏิบัติการ (To move a person to a course of action)

ดังนั้น แรงจูงใจจึงได้รับความสนใจมากในทุกๆวงการ

Lovell ,R.B. (1980,p. 109) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า”เป็นกระบวนการที่ชักนำโน้มน้าวให้บุคคลเกิดความพยายามเพื่อที่จะสนองตอบความต้องการบางประการให้บรรลุผลสำเร็จ”

Daft, R.L. (2000,p.534) กล่าวถึง แรงจูงใจว่า หมายถึง พลังหรือแรงผลักดันทั้ง ภายนอก และภายในตัวบุคคล ซึ่งกระตุ้นให้เกิดพฤติกรรมที่กระตือรือร้น รวมทั้งเป็นบุคคลรักษาพฤติกรรมนั้นไว้

Griffin,R.W(1999,p. 484) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง ชุดของพลังผลักดันที่เป็น สาเหตุให้มนุษย์แสดงพฤติกรรมในแนวทางที่สนองตอบต่อความต้องการของตน

Vroom,V.H. (1995,p.7) ให้ความหมายของแรงจูงใจว่า หมายถึง กระบวนการในการควบคุมหรือครอบงำทางเลือกโดยบุคคลหรืออินทรีย์ต่ำสุด (Lower organism) โดยไม่เปิดโอกาสให้เลือกทางเลือกอื่น ๆ ด้วยความสมัครใจ เช่น เมื่อเราเกิดความรู้สึกหิว เราก็ต้องรับประทานอาหารเพื่อตอบสนองความต้องการของร่างกาย ซึ่งไม่มีโอกาสเลือกทางเลือกอื่นแต่อย่างใด

Chemngton,D.J. (1994,p.132) มองแรงจูงใจว่า เป็นความเข้มข้น (Intendity) ความมุ่งมั่น (Direction) และความทนฝืนแน่น (Persistence) ของพฤติกรรม ทฤษฎี ด้านแรงจูงใจทั้งหมดมุ่งไปสู่วิถีทางในการอธิบายการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ อันสืบเนื่องมาจากแรงจูงใจเป็นสาเหตุหลัก

Dubrin,A.J and Ireland,R.D. (1993,p.294) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ กระบวนการที่ถูกให้เพื่อขับเคลื่อนและสนับสนุนพฤติกรรมที่นำไปสู่ความสำเร็จของเป้าหมายในองค์กร

Luthans,F. (1992,p.147) กล่าวว่า แรงจูงใจ คือ กระบวนการซึ่งเริ่มต้นจากความรู้สึกที่ไม่เพียงพอ หรือเต็มไม่เต็มทางจิตใจที่เรียกกันว่า ความต้องการ ซึ่งเป็น แรงขับที่ก่อให้เกิดการแสดงพฤติกรรมของมนุษย์ที่จะบรรลุตามเป้าหมายอันเป็นสิ่งที่ล่อใจ นั่นคือ ความสัมพันธ์ระหว่างความต้องการ (Needs) แรงขับ (Drive) และรางวัลอันเป็นสิ่งล่อใจ (Incentive)

Bolles,R.C. (1967,p.147) อธิบายว่าแรงจูงใจ คือ ตัวแทน (Agency) หรือปัจจัย (Factor) หรือพลังขับเคลื่อน (Force) ที่ช่วยในการอธิบายพฤติกรรม แรงจูงใจเป็นสิ่งที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมในตัวมนุษย์เหนืออินทรีย์ต่างๆ

อารี พันธุ์มณี (2546, หน้า 269) กล่าวว่า แรงจูงใจ หมายถึง การนำปัจจัยต่างๆ ที่เป็นแรงจูงใจมาผลักดันให้บุคคลแสดงพฤติกรรมอย่างมีทิศทางเพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายหรือเงื่อนไขที่ต้องการ ปัจจัยต่างๆ ที่นำมาอาจจะเป็นเครื่องล่อรางวัล การลงโทษ การทำให้เกิดการตื่นตัว รวมทั้งทำให้เกิดความคาดหวัง เป็นต้น

เสนาะ ดิยาว (2543, หน้า 208) ให้ความหมายของแรงจูงใจไว้ว่า แรงจูงใจในความหมายหนึ่ง คือ การจูงใจเป็นพลังที่กระตุ้นพฤติกรรม กำหนดทิศทางของพฤติกรรม และมีลักษณะเป็นความมุ่งมั่นอย่างไม่ลดละไปยังเป้าหมายหรือสิ่งจูงใจนั้น ดังนั้นการจูงใจจึงประกอบด้วยความต้องการ (Needs) พลัง (Force) ความพยายาม (Effort) และเป้าหมาย (Goal)

พวงเพชร วัชรอยู่ และสุปราณี สนธิรัตน์ (2537, หน้า 187) ให้ความหมายของ แรงจูงใจ (Motivation) คือ สิ่งใด ๆ ที่ทำให้เกิดพฤติกรรมหรือการกระทำ

สุชา จันทน์เอม (2533, หน้า 101) กล่าวว่า การจูงใจโดยทั่วไป หมายถึง ประการแรกสถานะที่อินทรีย์ถูกกระตุ้นให้แสดงพฤติกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อบรรลุจุดมุ่งหมายปลายทาง (Goal) ที่ตั้งไว้ ประการที่สองพฤติกรรมที่สนองความต้องการของมนุษย์ และเป็นพฤติกรรมที่นำไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทาง ประการที่สามพฤติกรรมที่ถูกกระตุ้นโดยแรงขับ (Drive) ของแต่ละบุคคล มีแนวโน้มมุ่งไปสู่จุดมุ่งหมายปลายทางอย่างใดอย่างหนึ่ง และร่างกายอาจจะสมประสงค์ในความปรารถนาอันเกิดจากแรงขับนั้นๆ ได้ เมื่อร่างกายเกิดความต้องการ (Needs) ขึ้นก็จะเกิดแรงขับซึ่งทำให้เกิดความตึงเครียดขึ้น มนุษย์และสัตว์จะต้องค้นหาทางบำบัดความต้องการนี้

สมพร จิรพุทธิ (2545, บทคัดย่อ) แรงจูงใจในการศึกษา หมายถึง ปัจจัย วิธีการ กระบวนการ หรือสิ่งเร้าที่เป็นเหตุผลชักนำให้นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าศึกษา โดยแบ่งแรงจูงใจออกเป็น 4 ด้าน ได้แก่

1. แรงจูงใจด้านสังคม (Social motives) หมายถึง ปัจจัยแวดล้อมทางสังคมที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ซึ่งได้แก่ ต้องการติดต่อสัมพันธ์กับผู้อื่นค่านิยมที่บุคคลต้องการจะได้รับการยกย่องนับถือจากคนอื่น ๆ ได้รับการยอมรับจากสังคม การทำตามความคาดหวัง และความต้องการของบุคคลที่เกี่ยวข้อง เช่น พ่อแม่ ญาติพี่น้อง ครูอาจารย์ มีความนิยมชมชอบ และประทับใจบุคคลบางคนที่ประกอบอาชีพในสาขาที่เรียน

2. แรงจูงใจด้านอาชีพ (Vocational motives) หมายถึง ปัจจัยด้านอาชีพที่เป็นเหตุผลที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจศึกษาต่างๆ ซึ่งได้แก่ ต้องการนำความรู้เพื่อนำไปหางานทำง่ายขึ้น เพื่อไปพัฒนาอาชีพของตนให้ดีขึ้น ต้องการความก้าวหน้า ต้องการนำความรู้ไปใช้ในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เข้ากับมาตรฐานที่หน่วยงานต้องการ เพื่อเลื่อนตำแหน่งในอาชีพ เพื่อให้มีรายได้เพิ่มขึ้นหรือเพื่อนำไปประกอบอาชีพอื่น

3. แรงจูงใจด้านการพัฒนาตนเอง (Self development motives) หมายถึง ปัจจัยด้านการพัฒนาตนเองที่เป็นเหตุที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ซึ่งได้แก่ การสมัครเข้าเรียน เพราะมีความรัก หรือชอบในการมาเรียน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ ต้องการใช้ความสามารถในการเรียนที่มีอยู่ให้มากที่สุด เพื่อพัฒนาตนเอง เป็นการยกระดับฐานะทางสังคมโดยมีหวังที่จะนำความรู้ที่เรียนมาใช้ประโยชน์อย่างใดอย่างหนึ่งโดยเฉพาะ

4. แรงจูงใจด้านสถาบันการศึกษา (Education motives) หมายถึง ปัจจัยจากสถาบันการศึกษาที่เป็นเหตุที่นักศึกษาใช้เพื่อตัดสินใจเข้าศึกษาต่อ ได้แก่ สถานที่เรียน ค่าใช้จ่าย, ความเหมาะสมของเวลาเรียน, ทรัพยากรการเรียนการสอน ผลงาน และชื่อเสียงในด้านต่างๆ ของสถาบัน, คณาจารย์ที่ได้รับการยอมรับ และรวมถึงวิธีการ หรือข้อปฏิบัติของสถาบันที่ใช้ในการสอบคัดเลือกหรือหลักสูตรใช้ในการเรียนการสอนที่ทำให้นักศึกษาเข้าศึกษาต่อ ซึ่งเป็นเหตุทำให้นักศึกษาตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในสถาบันแห่งนี้

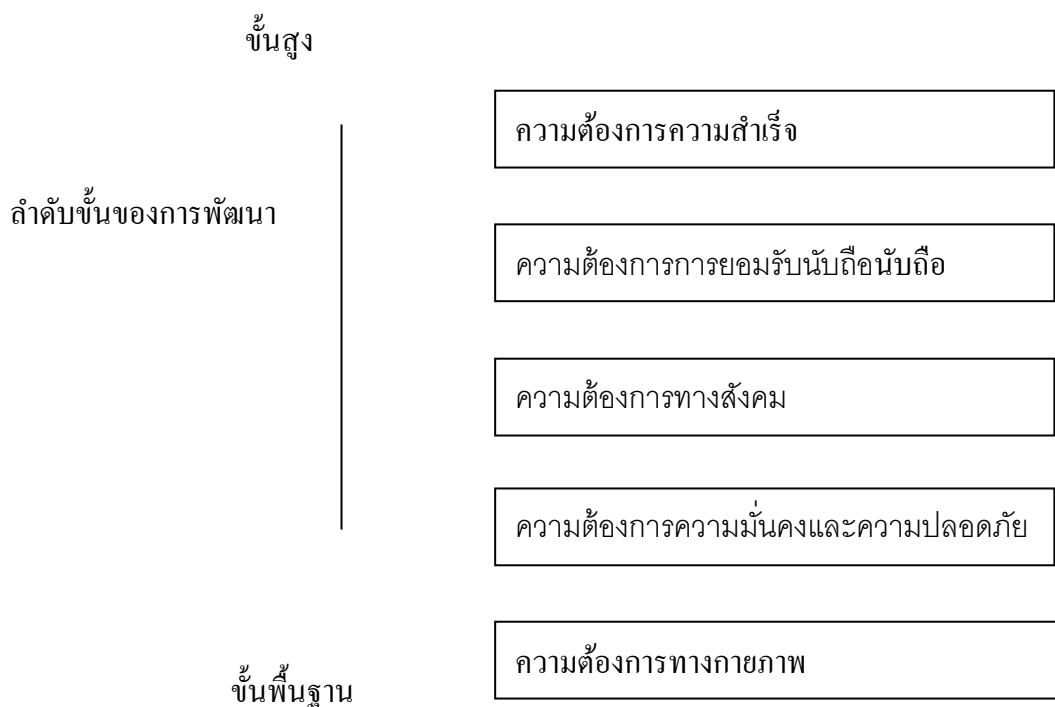
สรุปได้ว่าการจูงใจเป็นกระบวนการที่บุคคลถูกกระตุ้นจากสิ่งเร้าโดยจงใจให้กระทำหรือคืนรนเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์บางอย่างซึ่งจะเห็นได้พฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจเป็นพฤติกรรมที่ไม่ใช่เป็นเพียงการตอบสนองสิ่งเร้าปกติธรรมดา ยกตัวอย่างลักษณะของการตอบสนองสิ่งเร้าปกติคือ การขานรับเมื่อได้ยินเสียงเรียก แต่การตอบสนองสิ่งเร้าจัดว่าเป็นพฤติกรรมที่เกิดจากการจูงใจ เช่น พนักงานตั้งใจทำงานเพื่อหวังความดีความชอบเป็นกรณีพิเศษ

ทฤษฎีเกี่ยวกับการจูงใจของ Abraham Harold Maslow

Abraham Harold Maslow เป็นนักจิตวิทยาอยู่ที่มหาวิทยาลัยแบรนดิส ได้พัฒนาทฤษฎีการจูงใจที่รู้จักกันมากที่สุดทฤษฎีหนึ่ง ขึ้นมา Abraham Harold Maslow ระบุว่าบุคคลจะมีความ

ต้องการที่เรียงลำดับจากระดับพื้นฐานมากที่สุดไปยังระดับสูงสุด (อนิขวัจ แก้วจันทน์, 2552, หน้า 66-68)

ทฤษฎีความต้องการตามลำดับขั้นของ Abraham Maslow

Abraham Harold Maslow เรียกลำดับความต้องการนี้ว่า “Hierarchy of Needs” ซึ่งประกอบด้วย ลำดับความต้องการของมนุษย์จากระดับต่ำไประดับสูง 5 ระดับ ดังนี้

1. ความต้องการขั้นพื้นฐาน (Physiological needs) คือ เป็นความต้องการด้านร่างกายเพื่อความอยู่รอดของชีวิต เช่น ความต้องการอาหาร อากาศ น้ำ และที่อยู่อาศัย เป็นต้น
2. ความต้องการความมั่นคงปลอดภัย (Safety needs) ความต้องการความปลอดภัยความต้องการลำดับที่สองของ Abraham Harold Maslow จะถูกกระตุ้นภายหลังจากที่ความต้องการทางร่างกายถูกตอบสนองแล้ว ความต้องการความมั่นคงปลอดภัยจะหมายถึงความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยปราศจากอันตรายทางร่างกายและจิตใจ ความมั่นคงในการทำงาน
3. ความต้องการทางสังคม (Social needs) คือ ความต้องการระดับที่สาม โดยความต้องการทางสังคม หมายถึง ความต้องการที่จะเกี่ยวพัน การมีเพื่อนและการ ถูกยอมรับโดยบุคคลอื่น เพื่อการตอบสนองความต้องการทางสังคม
4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem needs) คือ ความต้องการระดับที่สี่

เป็นความต้องการที่จะให้ผู้อื่นยกย่องสรรเสริญตัวเอง มีความภาคภูมิใจในสถานภาพทางสังคม ต้องการชื่อเสียงและการยกย่องจากบุคคลอื่น

5. ความต้องการความสำเร็จในชีวิต (Self-actualization needs) คือ ความต้องการระดับสูงสุด บุคคลมักจะต้องการ โอกาสที่จะคิดสร้างสรรค์ภายในงาน หรือพวกเขาอาจจะต้องการ ความเป็นอิสระและความรับผิดชอบ ซึ่งความต้องการความสมหวังของชีวิตคือ ความต้องการที่จะบรรลุความสมหวังของตนเองด้วยการใช้ความสามารถ ทักษะ และศักยภาพอย่างเต็มที่ บุคคลที่ถูกจูงใจด้วยความต้องการความสมหวังของชีวิตจะแสวงหางานที่ทำทลายความสามารถของพวกเขา การเปิดโอกาสให้พวกเขาใช้ความคิดสร้างสรรค์หรือการคิดค้นสิ่งใหม่การศึกษาทฤษฎีลำดับความต้องการของมนุษย์ของ Abraham Harold Maslowเป็นการศึกษา เพื่อที่จะทำให้ทราบถึงความต้องการของมนุษย์นั้นมีลำดับขั้นตอนที่แน่นอนจากขั้นต่ำ ไปขั้นสูงซึ่ง ความปรารถนาขั้นสูงสุดของมนุษย์ทุกคน คือ ความต้องการที่จะประสบความสำเร็จในชีวิต ตามที่ตนเองมุ่งหวัง แต่การที่มนุษย์จะเกิดความต้องการในแต่ละระดับได้นั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่มนุษย์ทุกคนจะต้องได้รับการตอบสนองความต้องการในระดับที่ต่ำกว่าเสียก่อน เพื่อที่จะทำให้เกิดความต้องการในระดับต่อไป ซึ่งถ้าบุคลากรที่ได้รับการตอบสนองตามความต้องการแล้ว ก็จะเกิดความพึงพอใจ มีขวัญและกำลังใจในการทำงาน รวมถึงสามารถทำงานตามที่ได้รับมอบหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

ทฤษฎีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ David C. McClelland

ทฤษฎีนี้เน้นอธิบายการจูงใจของบุคคลที่กระทำการเพื่อให้ได้มาซึ่งความต้องการความสำเร็จมีได้หวังรางวัลตอบแทนจากการกระทำของเขา ซึ่งความต้องการความสำเร็จนี้ในแง่ของการทำงานหมายถึงความต้องการที่จะทำงานให้ดีที่สุดและทำให้สำเร็จผลตามที่ตั้งใจไว้ เมื่อคนทำอะไรสำเร็จได้ก็จะเป็นแรงกระตุ้นให้ทำงานอื่นสำเร็จต่อไป หากองค์กรใดที่มีพนักงานที่แรงจูงใจ ใฝ่สัมฤทธิ์จำนวนมากก็จะเจริญรุ่งเรืองและเติบโตเร็ว

ในช่วงปีค.ศ. 1940s นักจิตวิทยาชื่อ David C. McClelland ได้ทำการทดลองโดยใช้แบบทดสอบการรับรู้ของบุคคล (Thematic Apperception Test (TAT) เพื่อวัดความต้องการของมนุษย์ โดยแบบทดสอบTAT เป็นเทคนิคการนำเสนอภาพต่างๆ แล้วให้บุคคลเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็น จากการศึกษาวิจัยของแมคคลีแลนดได้สรุปคุณลักษณะของคนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

สูงมีความต้องการ 3 ประการที่ได้จากแบบทดสอบTAT ซึ่งเขาเชื่อว่าเป็นสิ่งสำคัญในการที่จะเข้าใจถึงพฤติกรรมของบุคคลได้ดังนี้

1.ความต้องการความสำเร็จ (need for achievement (nach) เป็นความต้องการที่จะทำสิ่งต่างๆให้เต็มที่และดีที่สุดเพื่อความสำเร็จ จากการวิจัยของ David C. McClelland พบว่า บุคคลที่ต้องการความสำเร็จ (nach) สูง จะมีลักษณะชอบการแข่งขัน ชอบงานที่ท้าทาย และต้องการได้รับข้อมูลป้อนกลับเพื่อประเมินผลงานของตนเอง มีความชำนาญในการวางแผน มีความรับผิดชอบสูง และกล้าที่จะเผชิญกับความล้มเหลว

2.ความต้องการความผูกพัน (Need for affiliation (naff) เป็นความต้องการการยอมรับจากบุคคลอื่น ต้องการเป็นส่วนหนึ่งของกลุ่มต้องการสัมพันธ์ภาพที่ดีต่อบุคคลอื่นบุคคลที่ต้องการความผูกพันสูงจะชอบสถานการณ์การร่วมมือมากกว่าสถานการณ์การแข่งขัน โดยจะพยายามสร้างและรักษาความสัมพันธ์อันดีกับผู้อื่น

3.ความต้องการอำนาจ (Need for power (npower) เป็นความต้องการอำนาจเพื่อมีอิทธิพลเหนือผู้อื่นบุคคลที่มีความต้องการอำนาจสูงจะแสวงหาวิถีทางเพื่อให้ตนมีอิทธิพลเหนือบุคคลอื่น ต้องการให้ผู้อื่นยอมรับหรือยกย่อง ต้องการความเป็นผู้นำ ต้องการงานให้เหนือกว่าบุคคลอื่น และจะกังวลเรื่องอำนาจมากกว่าการทำงานให้มีประสิทธิภาพ

จากการศึกษาพบว่าพนักงานที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมักต้องการจะทำงานในลักษณะ 3 ประการ ดังนี้

- 1.งานที่เปิดโอกาสให้เขารับผิดชอบเฉพาะส่วนของเขาและเขามีอิสระที่จะตัดสินใจและแก้ปัญหาด้วยตนเอง
- 2.ต้องการงานที่มีระดับยากง่ายพอดีไม่ง่ายหรือยากจนเกินไปกว่าความสามารถของเขา
- 3.ต้องการงานที่มีความแน่นอนและต่อเนื่องซึ่งสร้างผลงานได้และทำให้เขามีความก้าวหน้าในงานเพื่อจะพิสูจน์ตนเองถึงความสามารถของเขาได้

นอกจากงานในลักษณะดังกล่าวแล้ว David C. McClelland ได้พบว่าปัจจัยที่สำคัญอีกปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการทำงานเพื่อให้ได้ผลงานที่มีประสิทธิภาพคือสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสมกับงานที่เขาทำด้วย

4.การจัดการเรียนการสอนของหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาการพญาไท

ปรัชญาหลักสูตร “รอบรู้ รวดเร็ว รู้ทัน” พร้อมทั้งต้องมี “ทักษะ” ตลอดจน “เทคนิคกลยุทธ์” ที่ต้องเผชิญหน้าและพร้อมกับความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วตลอดเวลาการศึกษาในระดับสูงที่ประกอบไปด้วย “กรอบวิชาการ” และ “องค์ความรู้ เชิงคลาสสิก” ยังมีความจำเป็นอยู่มากเพื่อเป็นพื้นฐานสำคัญ แต่ในขณะเดียวกันการกำหนดแนวคิดหรือ “ระบบความคิด” และทิศทางในกรอบใหม่ เพื่อกำหนดเทคนิคกลยุทธ์ในการเตรียมพร้อม กับ “สังคมโลกยุคใหม่” มีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งยวด เราจึงเพียรพยายามกำหนดทิศทางและพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้นักศึกษาได้นำไปปรับประยุกต์ใหม่ในองค์กร หน่วยงาน และสังคมวงกว้างในที่สุด

ปรัชญาหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาการพญาไท มีดังนี้

1. สร้างนักวิชาการ นักคิด นักเขียน และนักวิจัยในระดับสูงของประเทศ
2. มีความรอบรู้ระดับสูงทั้งทฤษฎีและปฏิบัติ
3. สอนโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เป็นที่ยอมรับในวงวิชาการด้านรัฐประศาสนศาสตร์ และการบริหารจัดการภาครัฐแนวใหม่ของประเทศเพื่อให้สอดคล้องกับภาคประชาสังคมที่นับวันตื่นตัวและเรียกร้องสิทธิมากขึ้น
4. วางแผนการศึกษาให้สามารถจบภายในระยะเวลาที่กำหนด
5. มีอาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิระดับแนวหน้าของประเทศ
6. เตรียมความพร้อมให้สามารถทำวิทยานิพนธ์ได้ทันทีภายหลังจบ course work
7. มีโครงการส่งเสริมการเรียนภาษาอังกฤษ

คุณสมบัติของผู้สมัคร

เป็นผู้สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาโท สาขาบริหารรัฐกิจหรือรัฐประศาสนศาสตร์หรือสาขาอื่น ๆ จากสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศที่สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา

หรือหน่วยงานของรัฐที่มีอำนาจตามกฎหมายรับรอง โดยมีคะแนนเฉลี่ยสะสมไม่น้อยกว่า 3.50 จากระบบ 4 หรือเทียบเท่า หากได้คะแนนเฉลี่ยต่ำกว่า 3.50 หรือมีประสบการณ์ทำงานที่เกี่ยวข้องกับสาขาวิชาอย่างน้อย 2 ปี

ทั้งนี้ การรับเข้าศึกษาขึ้นอยู่กับดุลยพินิจของคณะกรรมการบริหารหลักสูตรฯ โดยผู้เข้าศึกษาอาจจะต้องศึกษาวิชาปรับพื้นฐานทางรัฐประศาสนศาสตร์เพิ่มเติม

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร

หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ (ภาคเสาร์-อาทิตย์)

ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร : 600,000 บาท

หมวดวิชาศึกษาเฉพาะด้าน

หมวดวิชาเสริมพื้นฐาน (สำหรับผู้ที่ไม่มีพื้นฐานทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์)

หน่วย
กิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	วิชาบังคับก่อน
PAD 521	นโยบายสาธารณะและการจัดการเชิงกลยุทธ์ (Public Policy and Strategic Management)	3(3-0-9)	
PAD 533	การบริหารการคลังและงบประมาณ (Finance and Monetary Administration)	3(3-0-9)	
หมวดวิชาบังคับ 12 หน่วยกิต			หน่วยกิต
รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	วิชาบังคับก่อน
PAD 711	รัฐประศาสนศาสตร์ : ทฤษฎีและวิวัฒนาการ (Public Administration : Theory and Evolution)	3(3-0-9)	
PAD 712	ระเบียบวิธีวิจัยทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ขั้นสูง (Advanced Research Methodology in Public Administration)	3(3-0-9)	

หมวดวิชาบังคับ 12 หน่วยกิต			หน่วยกิต
PAD 713	ทฤษฎีองค์การยุคใหม่และนวัตกรรมทางการบริหาร (Modern Organization Theory and Administration Innovation)	3(3-0-9)	
PAD 714	ประเด็นปัญหาร่วมสมัยทางด้านรัฐประศาสนศาสตร์ขั้นสูง (Advanced Contemporary Issues in Public Administration)	3(3-0-9)	
หมวดวิชาเลือก 1. นโยบายสาธารณะและการบริหาร ให้เลือกได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต			หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	วิชาบังคับก่อน
PAD 731	การวิเคราะห์นโยบายสาธารณะและการบริหาร (Analysis for Public Policy and Administration)	3(3-0-9)	
PAD 732	การประเมินและการพัฒนานโยบายสาธารณะ (Public Policy Evaluation and Development)	3(3-0-9)	
PAD 733	สัมมนา นโยบายสาธารณะ (Seminar on Public Policy)	3(3-0-9)	
PAD 734	ธรรมาภิบาลและการปฏิรูประบบราชการ (Good Governance and Bureaucratic Reformation)	3(3-0-9)	
PAD 735	การจัดการภาครัฐในบริบทภายหลังสมัยใหม่ (Postmodernism Public Management)	3(3-0-9)	
PAD 736	การบริหารภาครัฐในบริบทที่เปลี่ยนแปลง (Public Administration in Dynamic)	3(3-0-9)	

หมวดวิชาเลือก 2. การจัดการภาครัฐและเอกชน ให้เลือกได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต

รหัสวิชา	ชื่อวิชา	หน่วยกิต	วิชาบังคับก่อน
PAD	การบริหารจัดการความสัมพันธ์ภาครัฐและเอกชนขั้นสูง	3(3-0-9)	

หมวดวิชาเลือก 2. การจัดการภาครัฐและเอกชน ให้เลือกได้ไม่น้อยกว่า 12 หน่วยกิต	หน่วยกิต
751 (Advanced Management in Public and Private Relations)	
PAD รัฐบาลและการกำหนดนโยบายธุรกิจ	3(3-0-9)
752 (Government and Corporate Policy)	
PAD การพัฒนาและการจัดการภาครัฐและเอกชน	3(3-0)-9
753 (Public and Private Management and Development)	
PAD การจัดการการเปลี่ยนแปลงและภาวะวิกฤต	3(3-0-9)
754 (Change and Crisis Management)	
PAD กฎหมายมหาชนกับการบริหารงานภาครัฐ	3(3-0-9)
755 (Public Law and Public Administration)	
PAD วิทยานิพนธ์ (Thesis)	36
899	

5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ประพนธ์ ลิ้มธรรมหิสร (2544, บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเปรียบเทียบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขานโยบายสาธารณะและสาขาการบริหารทั่วไป มหาวิทยาลัยบูรพา พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิตทั้งสองหลักสูตร คือ การตัดสินใจศึกษาต่อเพราะคิดว่าจะทำให้มีความรู้กว้างขึ้น และในเรื่องของความเชื่อมั่นว่าจะสามารถศึกษาในสาขาวิชาที่ตนได้เลือกจนประสบความสำเร็จ ส่วนปัจจัยที่มีอิทธิพลระดับสูงถึงสูงที่สุดต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในโครงการ รปม. มหาวิทยาลัยบูรพา ของนักศึกษาส่วนใหญ่ทั้งสองหลักสูตร คือ ปัจจัยด้านความเหมาะสมของเวลาเรียน ชื่อเสียงและคุณภาพของคณาจารย์และสถาบันการศึกษา รวมถึงความเหมาะสมด้านทำเลที่ตั้งของสถานศึกษา

นงเยาว์ สุคำภา (2547 ,บทคัดย่อ) ได้ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อภาพลักษณ์ของมหาลัยสุรนารี พบว่า ระดับปัจจัยของมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีสุรนารีโดยรวมอยู่ในระดับมาก เมื่อพิจารณาราย

ด้าน พบว่าอยู่ในระดับมาก 7 ด้าน ได้แก่ ปัจจัยด้านคณาจารย์ ปัจจัยด้านผู้บริหาร ปัจจัยด้านหลักสูตร ปัจจัยด้านเทคโนโลยี ปัจจัยด้านสถานที่และสิ่งอำนวยความสะดวก ปัจจัยด้านนักศึกษา และปัจจัยด้านชุมชนอยู่ในระดับปานกลางด้านเดียวคือ ปัจจัยด้านค่าใช้จ่าย ส่วนระดับภาพลักษณ์ของมหาวิทยาลัยสุรนารีโดยรวมมีภาพลักษณ์อยู่ในระดับดี เมื่อพิจารณาเป็นรายได้พบว่าอยู่ในระดับดี 4 ด้านคือ ด้านการเรียนการสอน ด้านการวิจัย ด้านการปรับแปลงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยีและด้านการบริการวิชาการแก่สังคม ส่วนปัจจัยที่อยู่ในระดับปานกลางมีด้านเดียว คือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จิราภรณ์ ไหวดี (2541) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับปริญญาโท ของนิสิตมหาวิทยาลัยมหาสารคาม ปีการศึกษา 2540 ในด้านสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตรหรือ สาขาวิชาและด้านทั่วไป พบว่าแรงจูงใจของนิสิตปริญญาโท มหาวิทยาลัยมหาสารคาม มีแรงจูงใจด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่ออยู่ในระดับปานกลางนอกนั้นอยู่ในระดับมากการจัดลำดับความสำคัญของแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาโทในแต่ละ ด้าน พบว่า ด้านที่มีความสำคัญเป็นอันดับแรกคือด้านเหตุผลส่วนตัว รองลงมาคือ ด้านสถาบัน ด้านทั่วไป ด้านค่าใช้จ่ายในการศึกษา ด้านหลักสูตรและสาขาวิชาและด้านการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

ปรเมศวร์ โทษคล้าย (2541) ได้วิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ วิทยาลัยนาฏศิลป์ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือในด้านเจตคติและความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ไทย ด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ และด้าน เศรษฐกิจ พบว่า แรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อโดยส่วนรวมอยู่ในระดับปานกลาง มีด้านเจตคติและความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ไทยอยู่ในระดับมาก ส่วนด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ และด้าน เศรษฐกิจ อยู่ในระดับปานกลาง การจัดลำดับแรงจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาต่อ พิจารณาโดยรวมและรายด้าน จำแนกตาม ตัวแปร เพศภาควิชาและระดับชั้นพบว่าแรงจูงใจที่สำคัญที่สุดคือด้านเจตคติและ ความสนใจต่อวิชาศิลปะด้านดนตรีและนาฏศิลป์ไทย รองลงมา ด้านเศรษฐกิจ ลำดับสุดท้ายคือด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลและสื่อ

ประชา อ่อนรักษา (2542) ได้วิจัยเรื่อง องค์กรประกอบที่เป็นแรงจูงใจในการเข้า ศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยรามคำแหงพบว่า แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อในมหาวิทยาลัย รามคำแหงมี

องค์ประกอบที่เป็นแรงจูงใจ 7 องค์ประกอบ คือ ด้านความมั่นคงก้าวหน้า ด้านการสนับสนุนการมาเรียน ด้านสังคมในมหาวิทยาลัย ด้านการยอมรับในสถาบัน ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านความพึงพอใจ มีค่าความร่วมกันอยู่ ระหว่าง 0.33330 ถึง 0.71355 และมีค่าความแปรปรวนสะสมเท่ากับ 57.6%

เปรมจิต ศิริสานต์(2542) ได้วิจัยเรื่อง การศึกษาองค์ประกอบของแรงจูงใจในการศึกษาของนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า องค์ประกอบของ แรงจูงใจ ด้านการพัฒนาตนเองตามสิ่งแวดล้อมเป็นอันดับแรก รองลงมาคือ ด้านการ พัฒนางานในอาชีพที่ทำอยู่ และด้านการยอมรับในสถาบัน ด้านความก้าวหน้าของชีวิต ด้านความต้องการ การศึกษาตลอดชีวิต ด้านความต้องการการศึกษาตลอดชีวิต ด้านการ พัฒนาตนเองตามค่านิยมของสังคม ด้านลักษณะเฉพาะของสถาบันที่เอื้ออำนวยต่อ การศึกษา ด้านต้องการเป็นแบบอย่างของการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์ตามลำดับ

สุขนิษฐ์ จันทร์ตรี (2544) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับ ปริญญาโท ระบบพิเศษของนิสิตศูนย์พัฒนาการศึกษาอุดรธานี มหาวิทยาลัยมหาสารคาม จำนวน 4 ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการการศึกษา ด้านสังคม ด้านการประกอบอาชีพ และด้านการเรียนเพื่อรู้ โดยผลการศึกษาพบว่า มีแรงจูงใจในการศึกษาต่อโดยรวมและ เป็นรายด้านทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับสูง นอกจากนี้ นิสิตที่มีความแตกต่างในด้านเพศ อายุ และสถานภาพสมรส มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อโดยรวมและทั้ง 4 ด้าน ไม่แตกต่าง กัน แต่นิสิตเพศหญิงมีแรงจูงใจเข้าศึกษาต่อในด้านการเรียนมากกว่า นิสิตเพศชายอย่าง มีนัยสำคัญทางสถิติ และ นิสิตที่มีอาชีพที่ต่างกัน มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาโดยรวมและ เป็นรายด้าน 2 ด้าน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ด้วย

พล เหลืองรัมย์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในการเลือกศึกษาต่อ ระดับปริญญาตรี ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 ปีการศึกษา 2546 สถาบันราชภัฏกลุ่มรัตน โกสินทร์ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจ คือ ปัจจัยด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านลักษณะของสถาบัน ด้านบุคคลที่เกี่ยวข้อง ด้านสังคม และด้านเศรษฐกิจ พบว่ามีความสัมพันธ์ทางบวกกับ เจตคติต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรี อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

รัชนิวรรณ สีนะวัฒน์ (2546) ได้ศึกษาเรื่อง การศึกษาปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของ ผู้ชายทันตแพทย์ในการเลือกเข้าศึกษาต่อ หลักสูตรประกาศนียบัตรสาธารณสุข (ทันตสาธารณสุข)วิทยาลัยการสาธารณสุขสิรินธร จังหวัดขอนแก่น ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจของผู้ช่วยทันตแพทย์ในการเข้าศึกษาต่อ เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยคือ ลำดับที่ 1 ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจในด้านบุคลากร ลำดับที่ 2 คือ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจด้านเหตุผลส่วนตัว ลำดับที่ 3 คือ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจด้าน สถาบัน ลำดับที่ 4 คือ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจด้านการเรียนการสอน และอันดับสุดท้าย คือ ปัจจัยที่เป็นแรงจูงใจด้านอิทธิพลการจูงใจจากบุคคลและสื่อการประชาสัมพันธ์

พระมหาแมนชัย คำสี (2547) ได้ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจของนักศึกษาในการเข้า ศึกษาต่อระดับปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 6 ด้าน ได้แก่ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้านหลักสูตร ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ และด้านค่าใช้จ่าย ในการศึกษา พบว่า นักศึกษา มีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาตรีใน มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัยในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ โดยภาพรวมและเป็นรายด้าน 3 ด้านอยู่ในระดับมาก คือ ด้านการพัฒนาตนเอง ด้านนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม ด้าน หลักสูตร ส่วนด้านที่มีแรงจูงใจระดับปานกลาง 3 ด้าน คือ ด้านชื่อเสียงของสถาบัน ด้าน ค่าใช้จ่ายในการศึกษา และด้านอิทธิพลของบุคคลและสื่อ ผลการเปรียบเทียบแรงจูงใจ ของนักศึกษาที่เป็นพระภิกษุกับนักศึกษาที่เป็นสามเณรมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อ โดยภาพรวมไม่แตกต่างกันแต่พระภิกษุมีแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อมากกว่าสามเณร ในด้านการนำความรู้ไปช่วยเหลือสังคม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้าน อื่นไม่แตกต่างกัน

Good , Carter V .(1973,p.103) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ความรู้ที่ได้รับหรือทักษะที่เกิดขึ้นจากการเรียนรู้ในวิชาต่างๆ ที่ได้เรียนมาแล้ว ซึ่งวัดได้จากคะแนนที่ครูผู้สอนเป็นผู้ให้หรือจากแบบสอบถาม หรืออาจรวมทั้งคะแนนที่ครูเป็นผู้ให้และคะแนนที่ได้จากแบบสอบถาม

Eysenck,J.J.และ Meilli,R(1972,p.16) กล่าวว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ขนาดของความสำเร็จที่ได้จากการเรียนที่ต้องอาศัยความสามารถเฉพาะตัวบุคคลซึ่งเป็นที่บ่งชี้ถึง

สัมฤทธิ์ผลทางการเรียนนั้นได้มาจากกระบวนการที่ไม่ต้องอาศัยการทดสอบ เช่น การสังเกต การตรวจการบ้าน หรืออาจไม่ได้มาในรูปแบบของระดับคะแนนที่ได้จากโรงเรียนซึ่งต้องอาศัยกรรมวิธีที่ซับซ้อนและระยะเวลาที่นานพอสมควร หรืออีกวิธีหนึ่งอาจวัดด้วยแบบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั่วไป

Duke et al. (1990,p.94) ได้แสดงความคิดเห็นไว้ว่า เหตุผลการเข้าศึกษาต่อของผู้ใหญ่ ทั้งที่กำลังจะเข้าเรียนและที่กำลังเรียนอยู่ พบว่า ผู้ที่กำลังจะเข้าเรียนมีเหตุผลในการเข้าเรียนด้านสังคมและด้านการหนีจากสภาพจำเจอยู่ในระดับที่ต่ำสุด ส่วนผู้ที่กำลังเรียนอยู่ พบว่า อายุ เพศ และสถานภาพทางสังคมมีส่วนเกี่ยวข้องกับการเข้าเรียน โดยเฉพาะด้านเพศนั้น พบว่า เพศหญิงให้ความสำคัญกับเหตุผลส่วนตัว ส่วนเพศชายให้ความสำคัญด้านเพื่อทำหน้าที่ให้ดีขึ้น ด้านศาสนาและด้านการหนีจากความจำเจ ด้านอายุพบว่าผู้ที่อายุสูงให้ความสำคัญกับความรู้ ส่วนผู้ที่มีอายุน้อยให้ความสำคัญด้านส่วนตัว และคนผิวดำให้ความสำคัญกับด้านส่วนตัว ด้านชุมชน และด้านความรู้เชิงวัฒนธรรม

จากการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องพบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ นั้น มีหลายด้านทั้งปัจจัยภายในและภายนอกสถาบัน ซึ่งการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษาปัจจัยในการตัดสินใจเลือกศึกษาปริญญาตรีบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีปทุม วิทยาการพญาไท รุ่นที่ 1-7 หลังจากทบทวนวรรณกรรมผู้วิจัยใช้แนวคิดของ สมพร จิรพุทธิ (2545:บทคัดย่อ) ภาคนิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาพัฒนาสังคม สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์ โดยจำแนกออกเป็น 4 ด้าน คือด้านสังคม ด้านอาชีพ ด้านการพัฒนาตัวเอง และด้านสถาบันการศึกษา เพื่อนำผลการวิจัยใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตรต่อไป